

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil gerne starte med at rose fru Vibeke Peschardt for, at vi i hvert fald får slået fast, at det her har intet med miljø at gøre, så det, vi taler om, er rent fiskalt.

Det må jeg da sige at vi sådan set har været klar over hele tiden, men det er rart nok, at vi også får det konstateret, for ellers ville man jo ikke kaldet det for en lille forsigtigt adfærdsregulerende afgift. Det tror jeg er en sætning, man vil komme til at huske i mange virksomheder nu.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge den radikale ordfører: Skyldes det nogle beregninger, som man har været ude at lave, sådan at man ved, at den her afgift vil sådan ramme rent jævnt hen over virksomhederne, eller har man været inde og beregne, om der findes nogle virksomheder, der vil blive fantastisk hårdt ramt, og nogle, der næsten vil gå ram forbi?

Skyldes det simpelt hen undersøgelser, eller er det gæt?

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Vibeke Peschardt, og så får vi jo svaret.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Først til hr. Hans Christian Schmidt: Jeg ved ikke, om der er lavet de undersøgelser. Til gengæld ved jeg, for det står i det notat, der er kommet fra Skatteministeriet – jeg tilgiver selvfølgelig, at hr. Hans Christian Schmidt, der lige er kommet hjem, ikke har kunnet gøre sig bekendt med det – at i store dele af de produktioner, som laves her, køleskabe f.eks., der kan man altså erstatte de der ting, der kører rundt på bagsiden af et køleskab. De kan erstattes med andre ting, som er fuldstændig miljøneutrale. Det har man gjort i Tyskland, hvor man faktisk har en stor eksport af de her varer. Og derfor mener jeg, at det er et meget, meget fint redskab at have til at få virksomhederne til at agere på en anden måde.

Det er jo ikke første gang i historien, vi gør det. Der er måske nogle her i salen, der husker sagen om phtalaterne. Jeg husker den i hvert fald vældig godt. Det var desværre ikke så mange, der blev ramt af det. Altså alle de store virksomheder gik jo fri, fordi de truer jo med at flytte til andre steder i verden, hvis de ikke får de-

res vilje, så det er ikke altid, man kan flytte industrien.

Men man bliver altså nødt til at prøve, og jeg bliver ved med at kalde det her for et lille forsigtigt forslag, fordi de har muligheden for at undgå den afgift.

Med hensyn til de frivillige aftaler, som hr. Kristian Jensen spurgte mig om, så vil jeg sige, at dem laver man masser af, og dem forhandler man masser af, f.eks. forhandler man i øjeblikket om MTBE'en – det der farlige stof som ødelægger grundvandet, fordi det lugter så ualmindelig forfærdeligt – og man har også tidligere haft aftaler om phtalaterne, vil jeg sige. Der skete jo altså bare det med de aftaler, at de ikke blev overholdt, og når aftaler ikke overholdes, så må hammeren falde på et eller andet tidspunkt.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Hans Christian Schmidt for en kort bemærkning, fru Eva Møller og hr. Kristian Jensen.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Det var altså et gæt. Det er det, der ligger til grund, når man her kaster virksomheder ud i et voldsomt slagsmål for overlevelse. Man risikerer, at arbejdspladser bliver nedlagt fuldstændig tilfældigt ud over Danmark, og det sker på baggrund af et gæt.

Jeg kender notatet fra Skatteministeriet, og jeg er sikker på, at skatteministeren om et øjeblik vil kunne bekræfte, at man meget behændigt skriver »for en stor del af området«.

Sandheden er jo, at miljøministeren tidligere gik ind og sagde, at nu skal vi have udfaset de her stoffer i 2002, og særlig Max Bæhring, og det er jo dog et menneske, regeringen lytter til, tordnede frem i Børsen igen og igen og sagde, at det vil ramme danske arbejdspladser og Max Bæhrings medlemmer. Det fik heldigvis ministeren til at sige: Det var nok galt. Vi må nok hellere flytte det til 2006, så har de dog en tid, hvor de kan nå at investere og dermed gøre sig klar.

Nu kommer straffen så: Ved siden af, at man skal investere millionbeløb for at få det her ordnet, så skal man lige have et klask med den anden hånd, så man kan få afgifter også.

Det er gætterier. Det er uanstændigt.